CI – Standard
Nr. 145/04.01.1996/D

3. ÉRVÉNYES STANDARD - 1996

Leonbergi

Eredete: Németország

Az érvényes originál standard publikációjának dátuma: 1996. 04. 01.

Felhasználási kör: házőrző-, kísérő- és családi kutya

F.C.I. besorolás: 2 , csoport – pincsek és schnauzerek, molosszusok és svájci pásztorkutyák
2. 2 szekció – molosszusok, hegyikutyák, munkavizsga nélkül

Rövid történeti áttekintés:
A 19. század harmincas éveinek végén, negyvenes éveinek elején Heinrich Essig, Leonberg város (Stuttgart mellett) tanácsosa keresztezett egy fekete-fehér újfunlandi szukát egy a „Nagy" St. Bernát kolostor menedékházából származó úgynevezett „Barry"- kannal. Később ehhez jött még egy Pireneusi-hegyikutya. Ez nagyon nagy, túlnyomórészt hosszú, fehér szőrű kutyákat eredményezett. Essig célja egy oroszlánhoz hasonlatos kutya kitenyésztése volt. Az oroszlán Leonberg város címerállata. Az első, valóban „Leonbergi"-nek nevezett kutyák 1846-ban születtek. Ezek egyesítették magukban a kiinduló fajták kitűnő tulajdonságait. Már röviddel ez után sok ilyen kutyát adtak el Leonbergből státuszszimbólumként az egész világba. A 19. század végén Baden- Württenberg tartományban a Leonbergi-t kiváltképpen parasztkutyaként tartották. Sokat magasztalták az őrző- és egyéb alapvető tulajdonságait. A két világháborúban és a háború utáni szűkös időkben a tenyészkutyák száma drámaian visszaesett. Ma a leonberger egy kitűnő családi kutya, amely modern életünk minden igényének megfelel.

Általános megjelenés:
Az eredeti felhasználási célnak megfelelően a Leonbergi nagyon nagy, erős, izmos, ám mégis elegáns kutya. Harmonikus testfelépítés és öntudatos nyugalom, ám mindazonáltal élénk temperamentum tünteti ki a kutyát.
Különösen a kanok hatalmasak és erőteljesek.

Arányok:
Marmagassága a törzshosszúsághoz: 9:10.
A mellkasmélység megközelíti a marmagasság felét.

Magatartás és karakter (Wesen):
Családi kutyaként a Leonbergi a mai lakó és életfeltételek között egy kellemes partner, amelyet nehézségek nélkül mindenhová magunkkal vihetünk, és amely kimondott gyerekszeretetével tünteti ki magát. Se nem gyáva, se nem agresszív.
Kísérőkutyaként egy kellemes, hűséges és félelmet nem ismerő kísérő minden életszituációban.
A megkívánt jellemszilárdsághoz különösen a következők tartoznak: magabiztosság és korlátlan higgadtság közepes temperamentum (többek között játékösztön is), engedelmességi készség, jó tanulási- és emlékezőképesség, zaj iránti érzéketlenség.

Fej:
Egészében tekintve mélyebb, mint amilyen széles, és inkább hosszan elnyújtott, mint tömzsi; a Fang viszont az Oberkopfhoz /fejtetőhöz/ 1:1. A bőr mindenütt feszes, nincsenek homlokráncok.

Fejtető:
Profilból és előrről nézve kevéssé domború, a törzsnek és a végtagoknak megfelelően erős, de nem nehéz. A hátsó része nem lényegesen szélesebb, mint a szemeknél.

Stop:
Világosan felismerhető, de csak mérsékletesen, közepesen kidolgozott (ausgeprägt)

Arckoponya:

Orr: Fekete

Fang:
Inkább hosszú, sosem hegyesen végződő; az orrhát egyenletesen széles, sosem besüllyedő, inkább gyengén domború (ramsnasing – kosorrhoz hasonló).

Ajkak:
Feszesek, feketék. Az ajakzug zárt.

Állkapocs / Fogazat:
Erőteljes állkapocs, tökéletes, szabályos és teljes ollóharapással, a felső fogsor térköz nélkül zárul az alsóra, a fogak függőlegesen állnak, 42 egészséges, a fogképletnek megfelelő foggal (az M3. Hiánya tolerált) fogóharapás megengedhető. Az alsó állkapocsban a szemfogaknál semmi beszűkülés / befűződés.

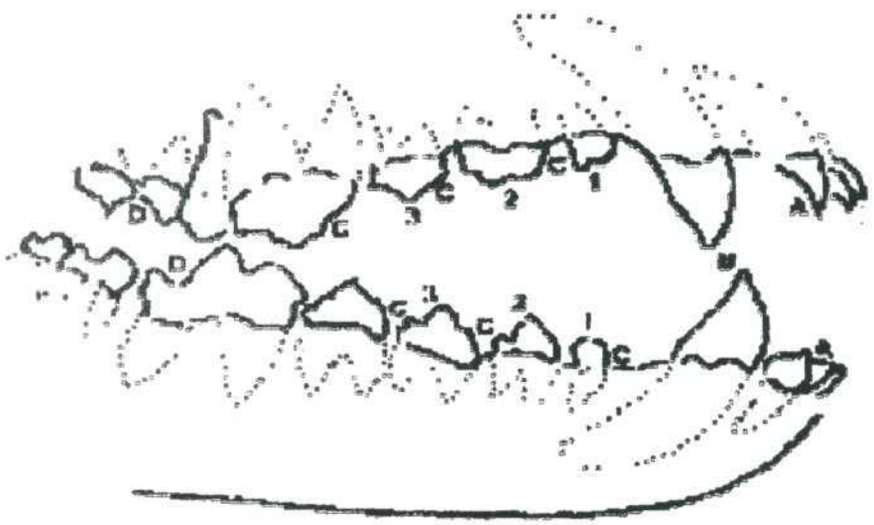

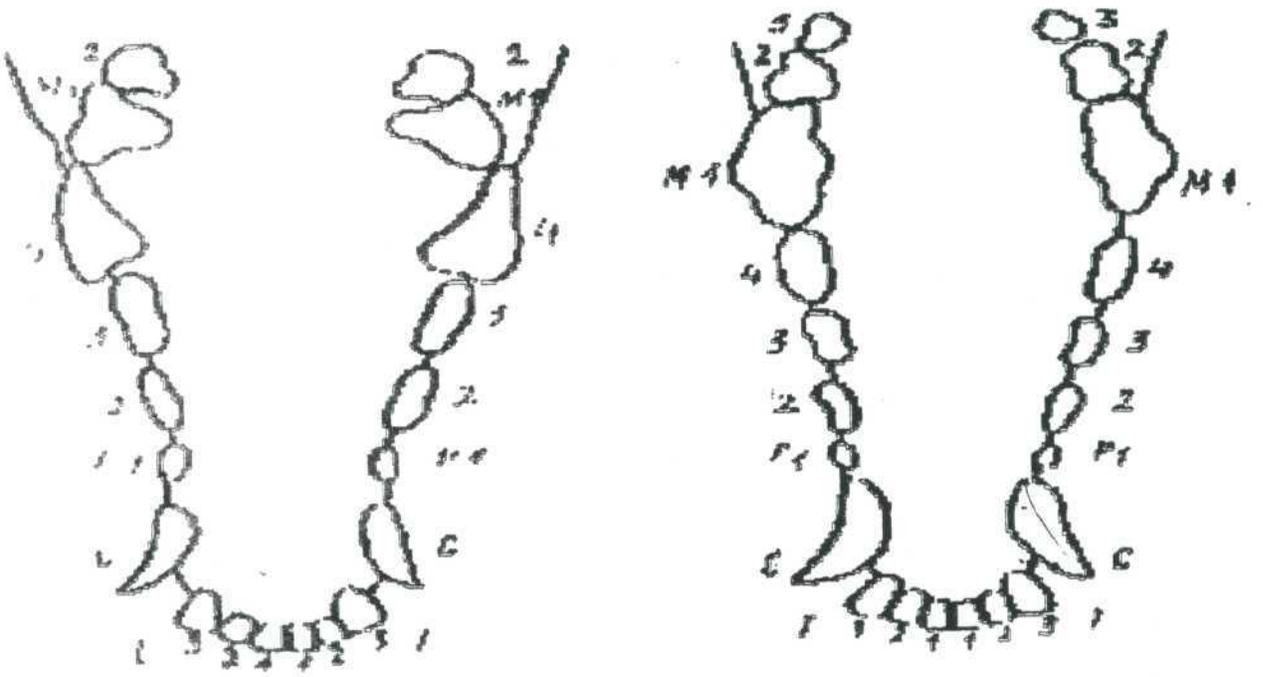

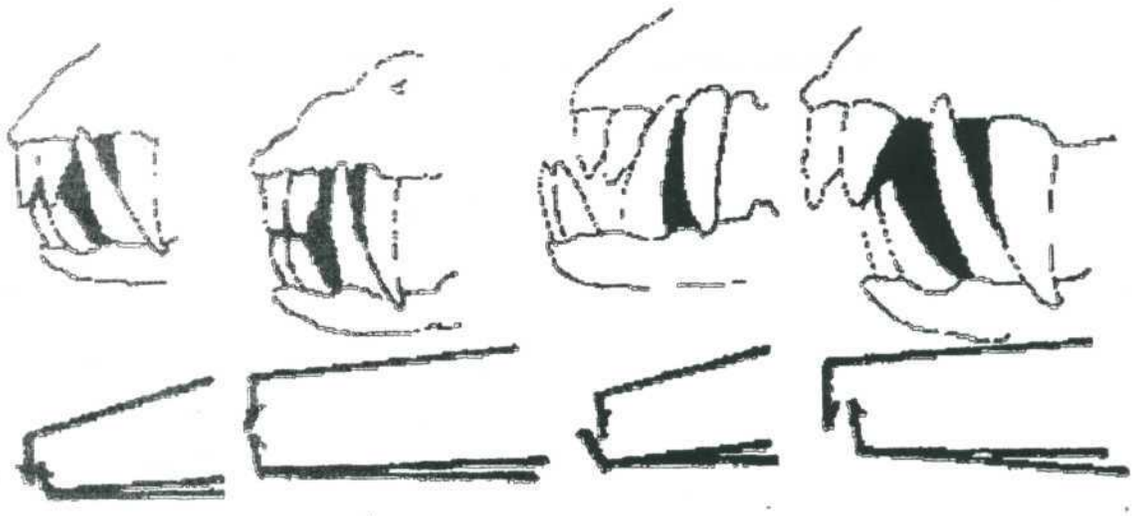

OLLÓSZERŰ HARAPÓFOGÓ CSUKA PONTY

Pofa:
Csak kevéssé fejlett.

Szemek:
Világosbarnától lehetőleg sötétbarnáig, ovális, sem mélyenfekvő sem előreugró, egymáshoz se túl közel, se túl messze álló, szemhéjak feszesek, a kötőszövet nem látható, a szemfehér (a bőrszövet látható része) nem vöröses színű.

Fülek:
Magasan és nem szélesen hátul/ nagyon hátul (weit hinten) tűzött, lógó, középnagy, feszes, húsos.

Nyak:
Lágy ívben, törés nélkül megy át a marba, inkább hosszúkás, mint tömzsi, a gégénél a bőr nem lóg.

Test:

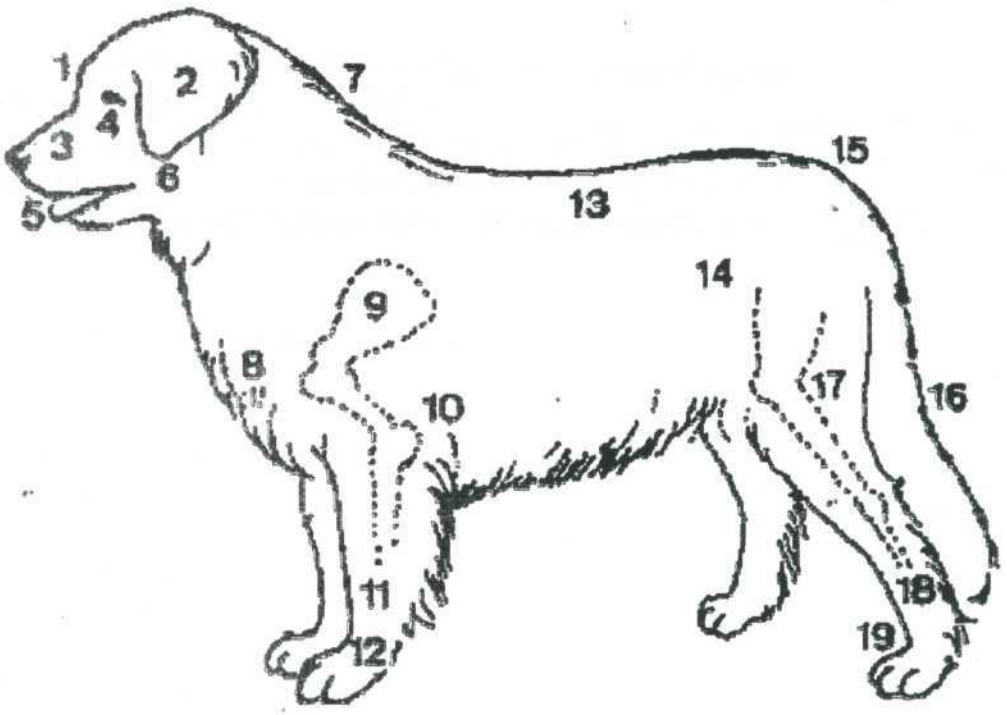

Mar:
Kidolgozott, kifejezett, különösen a kanoknál.

Hát:
Feszes, egyenes, széles.

Ágyék:
Széles, erős, jól izmolt.

Far:
Széles, viszonylag hosszú, lágyan lekerekített, folyamatosan átmegy a farktőbe, semmiesetre sem túlépített.

Mellkas:
Széles, mély, legalább könyökmagasságig érő, nem túl hordóalakú, inkább ovális.

Alsó oldalvonal:
Csak enyhén felhúzott.

Farok:
Nagyon gazdagon szőrözött, állásban egyenesen lóg, mozgásba is csak enyhén felgörbített, és lehetőleg nem a hátvonal meghosszabításán felül hordott.

Végtagok:
Nagyon erősek, különösen a kanoknál.

Elülső végtagok:

Lábak:
Egyenesek, párhuzamosak, és nem szűken állóak.

Váll / Felkar:
Hosszú, ferdén elhelyezkedő, egymással nem túl tompaszöget képező, jól izmolt.
Könyökkel összesimuló.

Lábak középső része:
Erős, szilárd, elölről nézve egyenes, oldalról nézve közel függőleges.

Mancsok:
Egyenes állásúak, (sem kifelé, sem befelé nem fordulnak) gömbölyded, zárt. Az ujjak jól domborodnak, fekete ujjpárnák.

Hátulsó végtagok:

Lábak:
Hátulról nézve párhuzamos állású, nem túl szűk. A csánk és a mancsok sem kifelé, sem befelé nem fordulnak. Fattyúkörmöket el kell távolítani.

Medence:
Ferdén fekvő.

Felső combok:
Meglehetősen hosszú, ferdén elhelyezkedő, erősen izmolt. A comb és az alsó lábszár határozott szögelést képeznek.

Csánk:
Első, határozott szögelés az alsó lábszár és a lábközép között.

Mancsok:
Egyenesen álló, csak kissé hosszúkás, ujjak domborúak, ujjpárnák feketék.

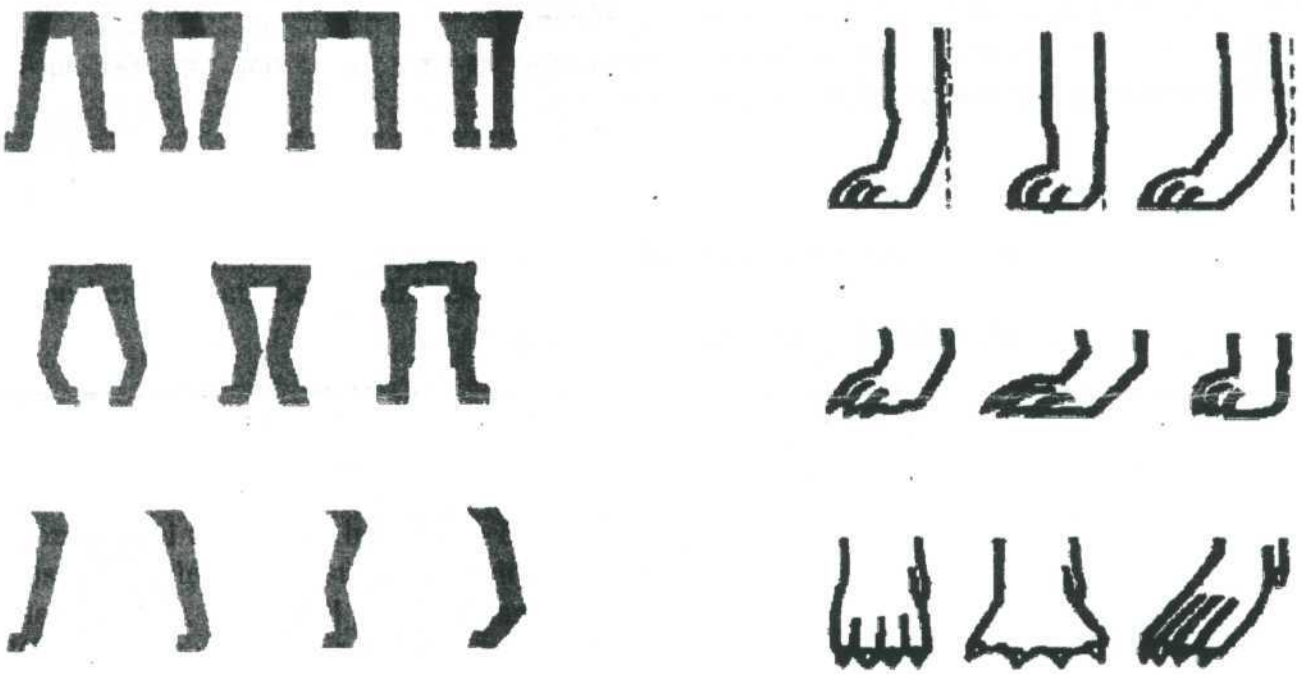

Járásmód:
Tért ölelő, egyenletes mozgás minden járásmódban, határozott előrelépés és jó lendület. Lépésben és ügetésben, elölről és hátulról nézve, egyenes vonalú végtagvezetés.

Szőrzet:

Minőség:
Középháttól a durváig, bőségesen hosszú, testhezsimuló, választék nélkül. Mindenhol, a jó aljszőrzet ellenére a test körvonalait felismerhetően hagyja. Sima, a gyengén hullámos még megengedett, a nyaknál és a mellkasnál – különösen a kanoknál – sörényt képez. A mellső lábak határozottan szőrözöttek, a hátsó lábakon kifejezett gatya.

Színek:

Oroszlánsárga, vörös, vörösesbarna, még a homokszínű is (fakósárga, krémszínű) és ezek minden kombinációja, mindenkor fekete maszkkal. Fekete szörvég megengedett, mindazonáltal a fekete nem lehet meghatározó a kutya alapszínére nézve. Az alapszín kivilágosodásai a farok alsó részén, a nyaki fodornál, a mellső láb zászlóin és a gatyán nem lehetnek olyan határozottak, hogy az alapszínnel való harmóniát zavarnák. Egy kis fehér mellfolt, vagy vékony mellcsík és fehér szőr az ujjaknál tolerált.

Marmagasság:

Kanok: 72-80 cm. Ajánlott középmérték 76 cm.

Szukák: 65-75 cm. Ajánlott középmérték 70 cm.

Hibák:

A fenti pontoktól való minden csekély eltérés hiányosságként, minden határozott eltérés hibaként értékelendő. Az értékelésnek pontos viszonyban kell állnia az eltérés mértékével, és figyelembe kell vennie, hogy mennyiben érinti az a lényeges dolgokat (elsősorban magatartást, típust, harmóniát, mozgást).

Kizáró hibák:

- Gyáva és agresszív kutyák.
- Kutyák erős anatómiai hibával. Pl.: kifejezett tehénállás (Kuhhessigkeit) kifejezett pontyhát, erősen süllyedt hát, a mellső mancsok extrém kicsavarodása, teljesen elégtelen szögellés vállnál, könyöknél, térdnél vagy csánknál.
- Kevesebb fog (kivéve M3) előreharapás vagy hátraharapás, egyéb harapáshiba.
- Erősen gyűrűs farok, vagy túl magasan gyűrűző farok.
- Göndör vagy erősen hullámos szőr.
- Színhibák, (barna, black tan), fekete, ezüst szőr, barna orr és barna ujjpárnák, vadszín.

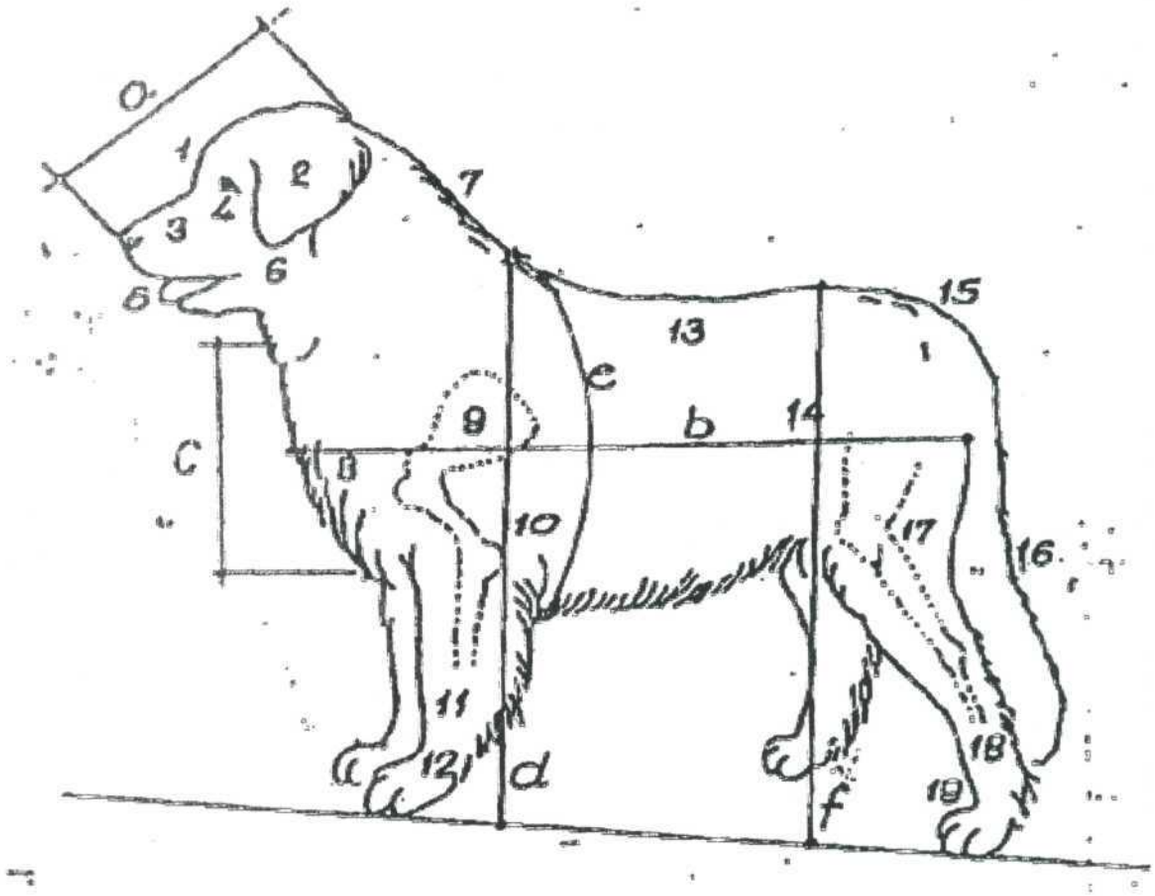

A legfontosabb testrészek:

1) Homlok és felsőfej
2) Fülek
3) Orrtáj
4) Szemek
5) Ajak és torok
6) Pofa
7) Nyakvonal
8) Mell, előmell
9) Szöglet, felsőlábszár, lapocka
10) Szöglet, felsőlábszár, alsólábszár
11) Első lábak
12) Mancs és csukló
13) Hátvonal
14) Veserész
15) Farok és far
16) Farktartás
17) A felső lábrészek szöglete a hátsó lábaknál
18) Ugrócsukló
19) Hátsó mancs és csukló

Rögzített méretek:

a) Fejhossz
b) Törzshossz
c) Mellkosármélység
d) Marmagasság
e) Mellkerület
f) Keresztmagasság